

ה **בִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ בְּסֵאוֹת לְמִשְׁפַּט בְּסֵאוֹת לְבֵית דָּוִד: ו** שָׁאוֹל שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם
 וּשְׁלֵוֹ אֶהְבִּיף: ז **וְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: ח** לְמַעַן אַחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה
 נָא שְׁלוֹם בְּךָ: ט **לְמַעַן בֵּית יְהוָה: י** אֶלְחִינֵנוּ ^{תהיב על חבולת} אֲבַקְשָׁה מִזֶּבֶךְ לְךָ:

— זוהר תהלים —

רבי יהודה - זהו ישראל למטה. ואחות
 אמה - זו ירושלים שלמטה. בחטאים
 הללו יגלו ישראל לבין העמים ותחרב
 ירושלים למטה. ועל זה שנינו, אהבת
 הקדוש ברוך הוא שקרא לישראל אחים,
 שנאמר (תהלים קכב) לְמַעַן אַחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה
 נָא וְגו'. (ובארנו הדברים, ושם (דברים שם) בת בנה
 ובת בתה. ואף על גב שהם בנגלה ובנסתר
 וכן אחריו. שהרי העולם צריך להם, והם
 ישוב העולם, כמו שכתוב (משלי כז) רַעַךְ
 וְרַע אַבִּיךָ) וְזֶה סוּד הַדְּבָר. שָׁאֵמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם אַחִי, לְמָה
 רַעֲי? וְאִם רַעֲי, לְמָה אַחִי? אֲלֵא לְמַדְנֵנו,
 אוֹתוֹ דְּבָר שְׁלֵא סָר לְעוֹלָמִים נִקְרָא רַע,
 כְּמוֹ שְׁנֵאֵמַר רַעֲךָ וְרַע אַבִּיךָ אֵל תַּעֲזֹב. וְזֶהוּ
 סוּד הַדְּבָר שָׁאֵמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאִם
 הָעֲלִינָה נִקְרָאת רַעֲיָה, כִּי לֹא זֶה אֶהְבֵּת
 הָאֵב מִמֶּנָּה לְעוֹלָמִים. וְהָאִם הַתַּחְתּוֹנָה
 נִקְרָאת כְּלָה, וְנִקְרָאת אַחוֹת, כְּמוֹ שְׁבֵאַרְנֵנוּ
 (שיר ח) אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה. וְהִינּוּ סַתֵּם מִשְׁנָה
 שְׁלֵנוּ, שְׁכַתוֹב כָּאֵן עֲרוֹת אַחוֹתְךָ בַת אַבִּיךָ
 אוֹ בַת אִמְךָ. כִּיֵּן שָׁאֵמַר בַּת אַבִּיךָ, מַה זֶה
 אוֹ בַת אִמְךָ? אֲלֵא, אִם הִיא נִמְצָאת מִצַּד
 הָאֵב, נִקְרָאת חֲכָמָה. וְאִם מִצַּד הָאִם,
 נִקְרָאת בִּינָה. וְעַל כָּל פָּנִים, בֵּין כָּךְ וּבֵין
 כָּךְ, הִיא נִמְצָאת מִהָאֵב וְהָאִם. שְׁהָרִי יו"ד
 אֵינָה זֶה מַה לְעוֹלָמִים. וְזֶהוּ סוּד הַדְּבָר,
 מוֹלְדֵת בֵּית - מִצַּד הָאֵב. אוֹ מוֹלְדֵת חוּץ -
 מִצַּד הָאִם.

אדם נכללת בכלם, והפנים היו לארבעת
 צדדי העולם, ונפרדים בדמיותיהם, וככלם
 כלולים בו באדם.

מִיכָאֵל מִמִּין, גְּבִרְיָאֵל מִשְׁמַאֵל, אוֹרִיאֵל
 לְפָנֵיהֶם, רְפָאֵל לְאַחוּרֵיהֶם,
 הַשְּׁכִינָה מְעֻלֵיהֶם. שְׁנַיִם מִכָּאֵן, וְשְׁנַיִם
 מִכָּאֵן, וְהִיא בְּאִמְצָע. כְּמוֹ זֶה בְּאַרְץ
 שְׁלֵמָטָה - שְׁנַיִם מִכָּאֵן, וְשְׁנַיִם מִכָּאֵן, וְי"ה
 בֵּינֵיהֶם. כִּיֵּן שְׁלוֹקְחִים שְׁנַיִ דְּגָלִים, מַה
 כְּתוּב? וְנִסְעֵ אֶהֱל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלְוִיִּם וְגו'.

ואחר כך אותם שנים אחרים ארבע מחנות
 הן לארבעת צדדי העולם, ונמצאים שנים
 עשר. אף כך למטה כמו שלמעלה. ונסע
 בראשונה דגל מחנה יהודה מול מחנה
 אוֹרִיאֵל. ומחנה ראובן מול מחנה מִיכָאֵל.
 זה לדרום, וזה למזרח. כך גם המזבח
 דְּרוּמִית מְזֻרְחִית. ומחנה דן לצפון. מחנה
 אֶפְרַיִם יְמָה. מחנה דן מול מחנה גְּבִרְיָאֵל.
 מחנה אֶפְרַיִם לְמַעַרְב מול מחנה רְפָאֵל. כך
 גם המזבח צְפוֹנִית מְעַרְבִית. הַכֹּל אַחוֹז זֶה
 בְּזֶה, עַד שֶׁהַכֹּל עוֹלָה וְנִאָחַז בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ,
 שֶׁהוּא הָרֵאשִׁית שֶׁל הַכֹּל, הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל,
 הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַכֹּל, הַכֹּל כְּלוּל בּוּ.

אהבת הקדוש ברוך הוא שקרא לישראל
 אחים שנאמר לְמַעַן אַחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא
 לְמַעַן אַחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא וְגו' (קכב, ח):
 [זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ע"ז ע"ב)]
 עֲרוֹת אַחִי אַבִּיךָ לֹא תִגְלָה (ויקרא יח), שְׁנָה